

Денъ слѣдъ день минава, мъгли нови при-
иждатъ, а дъждеца неспирно ръми си ръми!

Отъ облачното сиво небе, капки капятъ една
слѣдъ друга и въ прозорецътъ тихо, като съ
чукче чукать.

Ръми дъждецъ . . . ръми!

3.

Повечко свѣти!

Хей тамъ отъ мъглитъ мрачни, слънцето
блѣсна и далече трепна лжчътъ му засмѣнъ.

Разбий мъглитъ, слънчице прѣкрасно, по-
вечко да видимъ лжча ти разлѣнъ, че мъглитъ
сиви тжги навѣватъ, а свѣта ний искаме да бж-
де засмѣнъ!

Повечко свѣти, слънчице прѣкрасно и съ
лжча ти блѣскавъ свѣта да е облѣнъ! . . .

